

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Munur á monnum

SO varð fólkatingið sett.

VIT hava øll biðað við spenningi eftir hvat ið fólkatingsumboðini, vald í Føroyum, høvdu at bera fram.

HARMULIGT at ein ikki kann nýta orðafellið: »Umboðsmenninir fyrri Føroyar«, men tað er ikki til í hesum førum. Tað fingur vit besta prógv um nú, røðurnar vórðu hildnar. Har var ein føroysk rødd, ið umboðaði føroyska samfelagið og tær hugsjónir, ið røst í fólk her á landi, og ein fólkafloksrødd, ið umboðaði eina ella aðra -ismu, onkunstaðni langt av landið skotin. Í hvussu er heilt langt frá tí, ið røst í vanligu føroyinimum.

FÓLKATINGSUMBOÐIÐ (fittur í føroyskum klæðum við húgvuni í hondini) førði fram nakrar løgnar hugsjónir, ið gingu beint ímóti vanligari fólkahugsan her heima. Ljóðaði sum um hann ikki vildi vita av, at Føroyar skuldu vera atomvápnafritt øki. Ljóðaði mest sum um hann bjóðaði sitt land fram til ein og hvønn at koma og seta atomvápn upp, bert tey peikadu eystureftir. Vit, sum altíð hava ræðst vápn og hava roynt at hildið okkum leysar av øllum slíkum tramanskapi, siggja í sjónvarpinum og hoyra í útvarpinum, at ein av okkara landsmonnum í veruleikanum einki hevur ímóti eini slíkari gongd.

DOUNREAY-málið hevði hann eisini á lofti, tó var tað so ómetaliga »nullint«, at tað framgekk av taluni, at um tey europeisku londini kundu gera hendan atomkost nøkuniunda forsvarligan, so vildi fólkaflokkurin í hvussu er ikki hava so nógv ímóti hesum.

UNDIRGRUNDARMÁLIÐ var eisini ógvuliga »vattut« viðgjørt av fólkafloksumboðnum, kom her at hugsa um sokallaðar »diplomatiskar danir«, ið ofta nýta orðafellið: »Pá den ene side ... på den anden side ...«.

SUM rosina í pylsuendánum í talu fólkafloksumboðsins fortelur

oddagrein

útvarpið okkum, at hann vil leggja fram eitt mál á lögtingi, um at broyta eina atkvøðugreiðslu, ið var í tinginum um sosiallógir, nú blokkstuðulsskipanin varð samtykt.

HETTA er nú sín sak, men allir tingmenn vita, at tann sum atkvøddi fyrri hesum sosiallógum og sum nú fær boð frá fólkatingsins røðarapalli at broyta hesa atkvøðugreiðslu, er formligi formaður fólkafloksins — Jógván Sundstein. Ein kann spyrja seg sjálvan: »Hvussu langt kann tað sparkast við einum menniskja og hann framhaldandi kann vera formligur formaður«. Hver segði: »taburet-krokjari«.

AFTANÁ hoyrdu vit føroysku røddina í fólkatinginum — umboð javnaðarfloksins. Har hingu eingir lepar við. Javnaðarflokkurin arbeiðir innanfyri karmarnar á heimastýrslógini, og har varð greitt givið boð um frá javnaðarumboðinum, at undirgrundsmálið má loysast og kann loysast við samráðingum. Dounreay-ætlanin má og skal steðgast — tað er livsneyðugt fyrri føroyska samfelagið. Atomvápn á føroyskum øki er, eftir javnaðarfloksins hugsan, óhugsandi. Vit eiga at gera alt, sum stendur í okkara makt fyrri at hetta ongantið má henda og har er okkara støða tann sama, sum í hinum báðum vestnorðrønu økjum.

AFTANÁ at hava hoyrt hesar røður í fólkatinginum, kann ein siga við tey, sum hava atkvøtt fyrri fólkafloksumboðnum: »Á landsmenn, á landsmenn, hvat hava tit gjørt?«

EIN kann tó frøast yvir, at føroyingar enn í dag hava eitt so mikið demokratiskt samfelag, at vit hava eitt føroyskt alternativ, ið arbeiðir fyrri samfelagnum og fólknum, ið her býr, og ikki selir samfelagið treytaleyst til vítløysingar, ið verða stýrdir av eini ella aðrari -ismu, ið liggur langt úti til høgru.

tjak og meinlugar

Suðuroyarsiglingin einaferð enn

Hetta ári hevur ført so nógv broytingar við sær uppá so mangar mátar, og á so mongum økjum.

Flleiri kendir persónar í almennari tænastu, eru nú komnir í tann aldur, at teir verða noyðdir at leggja frá sær.

Og tað er ikki bara sum at siga tað í mongum føri, tí ein eigur at geva sær far um, hvør ið kemur í staðin.

Tað verður mangan sagt »Maður kemur í manns stað«, men tað er ikki altíð so.

Í samband við siglingina við strandfaraskipinum millum Suðuroy og Tórshavn, er tað av størum týdningi, at vit sum nærur dagliga ferðast hesa vandamiklu farleið, at vit kenna okkum trygg umborð, tað hava vit gjørt í mong ár, og hetta vildu

vit eisini fegin fingið loyvi at gjørt eisini í framtíðini, tí mugu myndugleikarnir, sum hava ábyrgd av hesum, í tokum tíma umhugsu tey viðurskifti, sum hava tikið seg upp. At sigla uppá Suðuroy, er ikki bara sum at siga tað, her skulu nógvar erfaringar til.

Tað er ikki bara farmaflutningur, sum verður fluttur, tað eru eisini ferðafólk.

Hetta verða myndugleikirnir mintir á, nú Kristjan, Frederik og Patzy vegna aldur leggja frá sær.

Við teimum, sum nú eru og við hesum, sum nú leggja frá sær, sum hava áralangar royndir at sigla uppá Suðuroy, við teimum hava vit kent okkum trygg. Eg havi nevnt tað fyrr, at tað er av størum

týdningi, at teir, sum avloysa, eru kunnugir við tær farleiðir, sum teir skulu sigla.

Vit, sum nærur dagliga gera brúk av strandferðsluni, hava so sanniliga kent munin.

Løgmaður sigur í eini av sínum lógmansrøðum, at vinnulivsmenn skulu veljast at umsitja okkara vinnuliv.

Eg eri samdur við honum um hetta, eg vil vóna, at vit eisini eru samdir um at suðuroyingar í mesta munin røkja suðuroyarsiglingina, soleiðis sum norðoyingar røkja ta sigling, sum teir kenna best til.

Hetta haldi eg vera rætt og rimuligt.

Sverre Midjord

Viggo Dalsgaard farin

Hjá okkum á Sosialinum er djúpastá samkensla okkara hjá tykkum, sum so bráðliga mistu kára pápan, verpápan og abban Viggo á Mølini.

Stórur verður saknurin eftir hesum trúfasta og viðskygna hugbirtara og andans manni, sum við síni vinsælu framferð og rættlatisstreman altíð megnaði at fáa okkum at stríðast enn meira fyrri einum betri samfelag og sjálvum mannavirðinum.

Saknurin er stórur, eisini hjá lesarum okkara eftir hansara forkunnuga søguliga tilfari, sum hann so trúliga ríkaði blað okkara við.

Friður og heiður veri við minninum um henda stóra manna- og fosturlandsvinin.

Veri livsstrið hansara, sum farin er og Harrans ósvikliga forsjón uggi tykkara, sum eftir sita.